



Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 2017. Årgång 90.

Innehåll

Några ord från redaktörerna	3
Från höst till höst	4
Från vår till vår	8
Nationens ekonomi 2016	17
600 000 svenskar kan inte ha fel! av Sigrid Sundmark	20
Tankar i diket – en reflektion över glädjen i musiken av David Lundevall och Niklas Clarkson	24
Ett gäng udda fåglar – en kärleksförklaring till nationens teaterförening av Helena Hansson	27
Hoa, Hoa, Hoa, Hej! – något om att finna balans i tillvaron som student av Lennart Jansson	29
Så minns vi vår historia – om nationens nya roll i Delblancsällskapet av Jana Rüegg	32
In memoriam: Birgit Wijkman	35
Ämbetsförteckning hösten 2016 samt våren 2017	36

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992, 2002 och 2012.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
E-post: info@snerikes.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Peder Johnson

Ledamöter

Ella Stensson

Christer Henriksén

Kajsa Lindner

Isabella Hjalmarson

Vertovec

Gunilla Hultgren

Karell

Erik Lardenäs

Rolf Bergström

Kristina Furusten

Inspektör

Johan Äqvist

Förste kurator

Theodor Söderberg

Alumnförmän

Eddie Fernberg

Redaktörer

Morgan Malm

Mats Hellström

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor samt andra intresserade gynnare av nationen. Detta betyder, kära Södermanland-Neriking, att just Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens bankgironummer är 5613-0032. Avgiften för ständigt medlemskap är 700 kr.

Landsmän och landsmaninnor!

Många är nog de, som räknar sitt nationsengagemang i spelningar, konserter, föreställningar och matcher i Nationens färger. För medan antalet ämbetsmän är stort, med nya ämbeten som tillkommer när verksamheten förändras, är engagemanget stort också i våra nationsföreningar. Somliga av dem är hemliga och somliga slumrande, men några utgör en kärna som alltid finnes kvar. Nationen är ju inte bara gasquer, pubkvällar och eftersläpp; för många medlemmar handlar nationsengagemang i stället om uppsjungningar, repetitioner och träningskvällar med laget.

Denna Majhälsning ägnar vi således åt några av nationsföreningarna. Vi är säkra på att många av er varit medlemmar i någon av dem och känner igen er; i annat fall kan ni läsa om vad andra medlemmar funnit i dessa gemenskaper. Sigrid Sundmark skriver exempelvis om chansen att vara en del av ett sammanhang, att räknas, att vara viktig för det gemensamma större, något som är betydelsefullt för oss människor. Som medlemmar av Den Bästa av Nationer upplevde vi säkert alla något av detta under studietiden; i nationsföreningarna tycks det som om känslan förstärks ytterligare. Döm själva.

Föreliggande Majhälsning är Mats sista som redaktör. Nästa år kommer ett av namnen längst ned på denna sida att vara ett annat. Gillar du att skriva? Älskar du Snerikes mest av allt på rätt sida Fyrisån? Är du en hejare på Indesign och vet hur man använder semikolon? Då kanske det är ditt namn som borde stå här nedan. Fundera på saken och njut nu av vårsolen.

Mats Hellström och Morgan Malm
Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens ordförande Peder Johnson

Ett år har passerat och det ankommer på mig att från Seniorföreningens perspektiv sammanfatta detta.

Den 10 oktober 2015 blev jag vald till detta höga ämbete – ordförande för Seniorföreningen vid den bästa av nationer. En oöverstiglig uppgift kan tyckas, detta att påbörja en vandring i min föregångares stora, välputsade skor. Nåväl, årsmötet förflöt som det skulle med marsipantårta från Ofvandahls, kaffe och punsch innan kvällen tog vid.

Under middagen kände jag mig dock något orolig; skulle nu här följa sju magra år efter den föregående erans feta? Nåväl, har man tagit fan i båten så skall han ju som bekant ros i land! Med en alldeles märkvärdigt kapabel förste kurator, Johanna Ingvarsson, samt vår dugliga och snygga styrelse bestående av Maria Stenberg, Ella Stensson, Rolf Bergström, Christer Henriksén, Kajsa Lindner, Gunilla

Hultgren Karell samt de nyinvalda Erik Lardenäs och Kristina Furusten, och med den milde inspektorn Johan Åqvists välviliga ögon vilande på oss, finns här förutsättningar.

Middagen förflöt som den skulle med seniorkör, kör, HB samt spex. Vaktskiftet skedde vid punschen som sig bör. Jag gick till honnören (efter 35 års väntan) och Frasse tillbaka till klubbmästarbordet. Det dansades till fram på småtimmarna och Stockholmsresenärerna leddes varsamt men fast in i den abonnerade bussen, i vilken advokat Gunnar Ivarsson underhöll med anekdoter ur sitt färggranna liv, allt över en pilsner. En ovanligt lyckad kväll!

Vad övrigt? En av våra stora utmaningar är ju att hålla ett komplett uppdaterat register på alla seniorer och helst även kunna spåra de som fallit ur rullorna och de som borde vara där. Ett stort språng mot en kvalitetssäkring av detta

har varit anslutningen till Uppsala universitets alumndatabas, likaså att nationen har instiftat ett nytt ämbete – alumnförman, som är en sorts "liaison officer" mellan oss seniorer och de aktiva.

I skrivande stund har vi en sådan person att tillgå, Eddie Fernberg, som vi tror kommer att göra ett utmärkt arbete. Eddie ska bygga och definiera tjänsten och till exempel plocka upp de livskraftiga delarna i initiativen runt akademien. Vi har stora förväntningar

på Eddie och på det nya registret. Därför vill jag härmed uppmana samtliga medlemmar att gå till sidan snerikes.se/senior och registrera er!

Från föreningens sida har vi tryckt på nationen för en digitalisering av de äldre fotoalbumen, så att vi ska kunna få en större tillgänglighet. I bästa fall kommer detta att kunna presenteras vid höstens stora evenemang, höstgasquen, den 7 oktober! En bild säger ju mer än tusen ord, så vad kommer inte detta



Seniorföreningens nye ordförande Peder Johnson, samt avgående majhålsningsredaktör Mats Hellström, med de obligatoriska studentmössorna på huvudet under förra årets majmiddag.



Eddie Fernberg, ny alumniförman, med sällskap vid höstens gästmiddag.

arkivs tillgängliggörande berätta! Själv ser jag fram emot detta med skräckblandad förtjusning; förste kurator Theo är dedikerad! På den noten kommer vi med den gode Eddies stöd att göra ett upprop där vi kommer att be er att publicera bilder från era Uppsalaarkiv på en gemensam hemsida.

Då nationen står som arrangör av höstgasquen är vi i Seniorföreningen nationens gäster och har sedan några år, till glädje för oss, avhänt oss ansvaret för kalaset. Men till hösten kommer Seniorföreningen ha en representant som kan hjälpa till med bland annat

placeringar så att alla får en riktigt bra sittning!

Så några ord om meningen med vårt arbete och syftet med Seniorföreningen. Nationen är och har alltid varit ett enda stort underbart nu, men den existerar tack vare ett då och ska för alltid sträva mot ett sedan. Vi i föreningen, som ju står för då av idag, har en meningsfull uppgift inte bara i att komma tillbaka och ha kul med varandra. Icke förty, i detta genom vår närvaro garanterar och bekräftar vi kontinuiteten i nationen. Men vi ska också vara med och stötta nationens sedan. Detta sedan, som nu i skrivande stund i aprilsolen, ser så ljusst ut som det bara kan göra när man förstärker den med att lyssna på "Glad såsom fågeln" med Orphei drängar! Gör det!

Till sist jag vill gärna dela med mig av följande anekdot som ambassadör Wahlund (vår senast installerade hedersledamot) har givit mig om en av hans föregångare, excellensen Ekeblad. Denna Ekeblad var ovanligt storvuxen, vilket gjorde att man på stora mottagningar stämde träff vid honom (ty han var lätt att hitta). Nåväl, i hans stora bröst bultade ett sant

Uppsalahjärta och detta visade sig genom att han, var han än befann sig i världen, tog valborgsmässöaftonen ledigt. I självvald ensamhet tog han fram en flaska punsch, satte på sig sin studentmössa och grät av längtan!

Med dessa få, men ändock ord,
tecknar jag,

Peder Johnson
Seniorföreningens ordförande

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUIE

kommer att gå av stapeln den

7 oktober 2017

Kom tillbaka till nationen!

Kontakta gärna dina samtida nationskamrater
och se till att de också följer med.

Ju fler desto roligare, ju oftare desto bättre!

OBS! Önskar du anmodan till Höstgasquen, vänligen sänd din e-postadress till senior@snerikes.se, då sådan ej längre skickas i pappersform.

Välkommen!

Från vår till vår

av Förste kurator Theodor Söderberg

Landsmaninnor och landsmän vid den bästa av nationer.

Vid 2016 års andra ordinarie landskap valdes Tobias Perup till tredje kurator för kommande period och jag själv valdes till förste kurator. Nu har det gått ett år och här följer en redogörelse för vad som varit utmärkande för året.

Trots att nationen även i år skrev in många nya recentiorer och närmar sig medlemsantalet 5 000 har framför allt hösten präglats av vakanser och fyllnadsväl. Många ämbeten fick bordläggas på landskapen i brist på kandidater och några utskottsplatser stod tomma terminen ut. Inför våren 2017 fanns ingen kandidat till köksmä-



Förste kurator Theodor Söderberg med sin företrädare Johanna Ingvarsson.

tare och nationsnämnden införde därför en tillfällig post som biträdande köksmästare med uppgift att överta vissa av köksmästarens arbetsuppgifter. På höstterminens tredje ordinarie landskap valdes däremot många nya ämbetsmän, som inte engagerat sig tidigare, vilket innebar att ämbetsmannakåren till 50 procent bestod av personer som var inne på sin första eller andra termin som ämbetsman. Jag upplever att alla nya kom in i en tid när ny energi behövdes och stämningen i ämbetsmannakåren är nu på topp.

Även om många poster har stått tomma har flera nya skapats för att utveckla vår verksamhet och för att ge medlemmar fler vägar till nationsengagemang. Inför våren har en jämställdhetsgrupp tillsatts, med uppgiften att se över hur nationen kan förbättra sitt jämställdhetsarbete. Bland annat har jämställdhetsgruppen skickat ut en enkät till samtliga medlemmar, för att kartlägga hur vårt klubbklimat ser ut, och gjort statistiska analyser över vilket kön som finns representerat mest på olika ämbeten



Artisten E-Type gjorde ett bejublat och välbesökt framträdande i nationskvareteret under valborgsbelgen.

och på olika arbetsposter i restaurangen. Även titlarna herr, fru och fröken har tagits bort från nationens protokoll.

Landskapet har under det gångna året beslutat att införa ämbetet alumnförman, vars uppgift är att stärka kontakten mellan de juniora och de seniora medlemmarna. Även ett recentiorsutskott har bildats, för att förbättra välkommandet av våra recentiorer. Recentiorsutskottets ledamöter kommer att väljas under våren 2017 för att tillträda till hösten 2017 och det blir spännande att se frukterna av deras kommande arbete.

Våren 2016 färdigställdes katalogiseringen av nationens äldre boksamling, ledd av Carl Ehrenkrona. Boklanseringen firades med mousserande vin och föredrag i Strängnärummet i Stavenowska huset. Därefter följde en middag för biblioteksassistent Kerstin Berglund, som efter lång och trogen tjänst vid nationen tackades av inför sin kommande pensionering. De närvarande under middagen fick både höra Kerstin sjunga opera och lyssna till intendent Peter Forsgrens tacktal där han berättade om vad Kerstin betytt som resurs för nationen.



Under majmiddagen installerades ett välbekant ansikte som bedersledamot vid nationen. Jublet visste inga gränser när Frasse mottog bedersledamotsbaggen.

En grupp teologistudenter fick under en pubbrunda ett oväntat möte när de en kväll i april 2016 möttes av ärkebiskop Antje Jackelén i Snerikes restaurang. Ärkebiskopen besökte nationen för att få ett smakprov av Uppsalas nationalsliv tillsammans med sina närmsta medarbetare.

Sista april-helgen firades i sedvanlig ordning i dagarna tre. Först ut var kvalborg, då nationskvarteret stängslades in för att rymma de tusentals besökarna som kom för att dansa natten lång och lyssna till Ida Redig och Adrian Lux. För mig och många andra maxades euforin

när E-type började spela för ge alla en rejäl nostalgitripp när dänga efter dänga spelades.

Näst på tur stod sista april som firades med högtidssill-lunch i Gustavianska salongen, biblioteksnämndens silllunch i Nyköping-Oxelösundrummet och studenternas eget kosläpp – champangegaloppen. I glädjerus dansade, hoppade och jublade alla närvarande till tonerna av Carl Albinz och sprutande skumpa på varandra. Även Hornboskapen hade kosläpp och spelade i sedvanlig ordning vårsänger utanför Stavenowska huset.



Christer Henriksen, som så ofta vid pianot, installerades som bedersledamot och bidrog dessutom till underhållningen genom att ackompanjera underhållningen under majmiddagen.

Sist ut i firandet kom majmiddagen. Förutom kottkrig, Fjäriln vingad, spex på hemlig ort och allt som hör en majmiddag till, installerades Lars Wahlund, Christer Henriksén och Hans Franzén som hedersledamöter vid nationen.

Under vårbalen 2016 återupptogs nationens vänskap med Studentereforeningen i Köpenhamn, efter att den har varit vilande under många år. I oktober reste kuratelet till Köpenhamn för att hänga med dem, dricka deras röda punsch och lära sig mer om hur deras organisation fungerar.



Lars Wahlund vid podiet som nyinstallerad hedersledamot vid Södermanlands-Nerikes nation.

Brygganvärdarna Charlotta Nordlund, Linna Alm, Klara Rosengren Keijser, Mikaela Byberg och Kristina Kardell hade allt under kontroll inför årets premiär för Bryggan sommarklubb, fram tills dess kraftiga vindar två dagar före premiären slet sönder seglet över uteserveringen. Tack vare deras kreativitet och snabba agerande köptes kraftiga parasoll in, vilket gjorde uteserveringen till en mysig och intim plats. Brygganvärdarna tog också initiativ till att sända fotbolls-EM på storbild i festsalen, ett inslag som var mycket uppskattat, att döma av deltagarantalet.

Höstens ämbetsmannakongress bjöd på såväl givande samtal och diskussioner som god middag och stämning. Någon som för mig var förvånande var att kongressen även bjöd på idrottslig aktivitet i form av spontant arrangerade utflykter till ett närliggande utsiktstorn och en omgång nattbrännboll. Något som hade kunnat sluta illa var när halva ämbetsmannakåren lyckades gå vilse under en nattlig exkursion med målet att finna kusten för ett nattdopp. Lyckligtvis hittade alla tillbaka. Även om det tog sin tid.

Under hösten besökte Homansäll-

skapet nationen för en lunch och för att lyssna på ett föredrag av hedersledamoten Jan Mårtensson om hans litterära figur, antikhandlaren och amatördetektiven Johan Kristian Homan. Mer litterärt blev det senare under våren, när Delblancsällskapet höll årsmöte och hade fest på nationen. *(Läs mer om detta besök i Jana Rüeeggs artikel i denna Majhälsning. – Red.)*

Under årets som har varit har Snerikekören hållit 40-årsjubileum och IF Trikadien hållit 55-årsjubileum. I samband med Snerikekörens jubileum arrangerades en konsert tillsammans med Snerikekörens

vänner, som dessutom firade 10 år som förening, samt en jubileumsbal samma kväll. Sällan har festsalen fyllts av så tonsäkra festdeltagare som den kvällen. Under IF Trikadiens jubileum visade våra mer sportiga medlemmar upp föreningens största nuvarande sektion – Beer pong. Många Trikkenfantaster från 1962 och framåt fick under kvällen prova på att träffa pingisbollar i muggar och många var förtjusta över hur roligt det var med ”pilsner pong”.

Det är inte bara Snerikekören och IF Trikadien som fått sina födelsedagar firande. Proinspektor



De avgående kuratorerna med sina efterträdare, vid vårbalen 2016. Vilka som var gladdast förtäljer bilden icke.



Hösten bjöd i sedvanlig ordning på herrmiddag, denna gång på temat tv-program. Blev någon av dessa "bachelors" kanske gift vid första ögonkastet?

emeritus Lennart Åqvist firade sin 85-årsdag genom att gå på Gyllenhielmsgasquen och hedersledamot Hill Saldeen firades veckan efter av mig och tredje kurator när hon fyllde 85 år. I present av nationen fick Lennart en tröja med nationsvapnet på och Hill fick ett par örhängen med landskapssköldarna.

Vid höstterminens första ordinarie landskap valdes nationens hedersledamot, akademiintendent Per Ström, till proinspektor och under gåsmiddagen installerades han och behängdes med proinspektorsinsigniet av inspektor Johan Åqvist. Under det andra landskapet valdes Jacob Olofs-son till andre kurator för 2017.

Luciagasquen firades som vanligt på självaste luciaaftonen med körens luciatåg och julinspirerade låtar av Hornboskapen. Andreas Eka och Jolinn Andersson Engblom utsågs till årets sörmlandnärkingar efter det gedigna arbetet med att revidera nationens stadgar.

Under året har arbetet med 2017 års uppsättning av På Madagaskar intensifierats för varje månad som gått. Producent Emanuel Eriksson har samordnat de olika ansvars- posterna och inför våren började skådespelarna, kören och orkestern att repetera. Många är involverade i uppsättningen av På Madagaskar och jag har uppmärksammat att



Beer pong har blivit ett återkommande tävlingsinslag i verksamhetsåret, till mångaas glädje.

ju närmare premiären vi kommer desto fler personer kan du höra vissla Rapps kupletter eller öva stämmorna på Hell dig, du Madagaskar. I samband med lördagens föreställning bjuder nationen in till en Madagasque, en kväll helt i På Madagaskars ära. I skrivande stund är alla biljetter slutsålda och jag ser fram emot premiären. Om uppsättningen och gasquen får du läsa i nästa Majhälsning.

På 2017 års andra ordinarie landskap valdes Linnea Alm till Förste kurator och Klara Rosengren Keijser till Tredje kurator för kommande period. Jag önskar dem varmt lycka till och är övertygad

om att nationen under kommande år är i mycket trygga händer.

Under året har antalet besökare på nationens olika evenemang varit högt, vilket är ett resultat av att nationens attraktionskraft är fortsatt stark samt det fortlöpande marknadsföringsarbetet. Nationen fortsätter vara den bästa av nationer och att leverera det som studenter efterfrågar, både i fråga om klubb- och restaurangverksamhet, kulturevenemang och föreningsaktiviteter samt studentbostäder.

Nationens verksamhet vilar på de starka studenttraditioner som går flera hundra år tillbaka, men



Under gåsmiddagen installerades hedersledamot Per Ström som nationens nye proinspektör. Hurra!

även i kraften och modet i att vilja och våga förändras och utvecklas. Under året har nationen tagit ett viktigt kliv i värnandet av alla medlemmars lika värde i och med införandet av en jämställdhetsgrupp. Vi som är aktiva just nu upplever det oerhört viktigt att visa på öppenhet och välkomnande gentemot alla individer, oberoende av bakgrund, etnicitet, kön och sexuell läggning.

Det har varit ett otroligt lärorikt, givande och roligt år. Allt det arbete som nationens ämbetsmän och aktiva har lagt ned är jag mycket tacksam för och det är det som gör att nationen kan se tillbaka på

ett lyckat år. Jag känner en enorm tacksamhet till alla er som gjort det här året oföglömligt. Särskild glad och stolt är jag över den respekt och omtanke som nationens aktiva hyser gentemot varandra och mot nationen. Det har varit en fantastisk resa att vara förste kurator och det är med både glädje och vemod jag lämnar över stafettpippen till min efterträdare som förste kurator vid den bästa av nationer.

Theodor Söderberg
Förste kurator

Nationens ekonomi 2016

av *Andre* kurator emeritus *Oscar Falkman*

2016 var ytterligare ett bra år för nationen. Tack vare tidigare lönsamma år har vi kunnat fortsätta att satsa på att investera i vår verksamhet och tack vare alla engagerade medlemmar har vi kunnat fortsätta att driva den bästa av nationer på ett mycket bra sätt. Jag är oerhört tacksam över att ha fått chansen att sitta som andre kurator och få arbeta i den här miljön.

Året inleddes tyvärr för oss aktiva

utan julrestaurang, men det gav samtidigt huset en välbehövlig vila och tid att fixa sådant som annars inte hinns med när det är full aktivitet i huset. Det gav även mig en chans att i lugn och ro hitta min egen roll som andre kurator.

I mitten av terminen drog restaurangverksamheten igång tillsammans med all annan verksamhet och snabbt var det lugn som kvarteret hade fått uppleva under



Nationen har under året bland annat investerat i en ny servis som säkrar högklassiga gasquer även i framtiden.

nästan en månads tid som bortbläst och den kaotiska vardagen hade igen fått ta sin självskrivna plats. 2015 års lyckade satsning på nationens eget öl, ”En stolt lager från hembygden” fortsatte och denna produkt har fungerat som sittningsöl vid de större middagarna. Resultatet för terminsrestaurangen landade på 266 000. Med andra ord fortsätter den bästa av nationer att ha den bästa av restauranger.

I mars arrangerades också en välgörenhetsklubb med syftet att få in pengar till Plan Sverige och deras arbete mot könsstymning i Etiopien. Klubben blev mycket lyckad och totalt kunde nationen donera 30 000 kr till Plan Sverige.

I slutet av april inföll som brukligt valborgshelgen med den pompa och ståt som det innebär. Planeringen inför valborg präglade stora delar av vårterminens jobb då tanken var att göra det ännu större än tidigare år. På kvalborg (29 april) spelade artisterna Ida Redig, Adrian Lux och det stora dragplåstret E-type! Trycket på att komma in var högt och kön ringlade längs med hela kvarteret. Att festen pågick hela natten hindrade inte de festglada cirka 3 500 besökarna att komma tillbaka några timmar

senare för att spruta ut 8 412 flaskor mousserande vin. Ja, ni läste rätt, nytt rekord med 8 412 flaskor och de tog slut 1,5 timme innan planerad stängning. Resultatet för valborg blev 431 000.

Som vanligt avslutades vårterminens verksamhet i mitten av maj och Bryggan tog över. Trots ett segel som gick sönder timmar före premiären kunde verksamheten flyta på som vanligt, eller rentav ännu bättre än så. I år gjordes också en satsning på en vinbar med sangria som specialitet, någonting som var mycket uppskattat av gästerna och som drog fulla hus flera dagar i veckan. Totalt gjorde bryggan en vinst på 1 554 000.

Den sista augusti drog nationens terminsrestaurang igång igen. Däcket från sommaren var i år kvar längre än vanligt, vilket resulterade i att trycket på verksamheten och blev högre än vanligt. Men tack vare våra duktiga ämbetsmän gick allting som en dans. Inför höstterminen bestämde nationsnämnden sig för att höja lönen för dem som arbetar klubbkvällarna till hela 40 kr per timme, detta för att ge tillbaka lite mer till dem som får vår verksamhet att fungera.



Andre kurator Oscar Falkman, en spetsig siffernörd?

Höstens terminsrestaurang gjorde ett resultat om 467 000.

Såväl vårens som höstens inskrivningar var hektiska och under hösten skrev hela 1 248 nya medlemmar in sig vid nationen vilket är otroligt roligt! Vid årets slut hade nationen totalt 5 047 medlemmar och är därmed den fjärde största nationen sett till antal medlemmar. Intäkterna för terminsavgifter uppgick till 2 272 000.

Under året har nationen satsat pengar på att restaurera och glasa in flera nya tavlor. En komplett emblemservis har köpts in, så att

våra baler och gasquer ska fortsätta att hålla högsta möjliga nivå. Nytt ljus har köpts in till trapphallens dansgolv för att också nationens klubbkvällar ska fortsätta att hålla en hög standard. Det har även köpts in höj- och sänkbara bord för nationens heltidsanställda, för att göra deras arbetsmiljö så bra som möjligt.

Nationen gick totalt med en vinst om 975 000 efter att vi har gjort en extra avsättning till Förvaltningsdirektionens renoveringsfond på 750 000 för att kunna täcka upp för framtida renoveringar och det pågående underhållet av huset. Att nationen fortsatt går ekonomiskt starkt gör att vi kan budgetera för nya satsningar, investera i nytt men också fortsätta att ta hand om våra gamla inventarier.

Avslutningsvis vill jag rikta ett stort tack till alla som har engagerat sig under året och till er som har hjälpt till från håll. Utan er skulle vi inte ha haft ett så fantastiskt 2016 som vi hade. Tack!

Oscar Falkman
Andre kurator emeritus

600 000 svenskar kan inte ha fel!

av Sigrid Sundmark

Uppskattningsvis 600 000 svenskar får chansen att vara en del av ett alldeles särskilt sammanhang, att räknas med, att vara viktig för det gemensamma större. Det är betydelsefullt för oss människor att manifesteras just det behovet, skriver nationskaplan och hedersledamot Sigrid Sundmark i en personlig betraktelse över en del av nationslivet som givit henne just ett sådant sammanhang.

Det finns något som pågår i Sverige och det händer överallt, från Ystad i söder till Haparanda i norr. En del gör det bara med personer av samma kön, andra föredrar motsatsen. Detta något är vi svenskar särskilt berömda för, rentav världskända kan man säga, för vi är många som inte skäms för att vi helhjärtat ger oss hän åt detta. Vi får ut väldigt mycket av det, en skön känsla av samhörighet och välbefinnande och rejäla endorfinkickar. För att bli riktigt skicklig krävs det förstås övning och jösses vad det övas i stugorna, ibland flera gånger i veckan faktiskt. En del gör det på jobbet, andra i stora samlingslokaler, men de flesta gör det fortfarande i kyrkan! På nationen pågår det också,

rätt intensivt, helst i festsalen, oftast nyktert, men inte alltid. Detta fantastiska stavas bara med tre små bokstäver, men det kittlar och älskas av så många och har man en gång börjat är det svårt att sluta. Så, vad är det som är så underbart med att sjunga i kör?

Uppskattningsvis 600 000 svenskar sjunger i kör. Därmed får de chansen att vara en del av ett sammanhang, att räknas med, att vara viktig för det gemensamma större. Det är betydelsefullt för oss människor och att sjunga i kör är ett sätt att manifesteras just det behovet. Det spelar nämligen roll om jag är där eller inte, om jag lär mig sångerna och troget står i min stämman när det är konsert eller an-

nan sjungning. För den oinvigde kan kör och körsångare förstås uppfattas som hopplöst töntiga och trista, nördiga och internt fnissiga och det stämmer i det flesta fall, iallafall det sista. Med risk för att verka exkluderande, låt mig ge några exempel på körnörderi ur min egen nationskörskarriär:

Tillfället när hela kören förväntar sig att i en paus i en viss sång få höra samma person, på låtsasdanska och för 150:e gången, utbrista: ”men så släpp din task”, men ändå tycker det är lite kul. Eller när stipendiet ”mustaschvax för

altar” delas ut. Eller när vi gav den arge gamle restauratören Herman Fricke en kniv i avskedsgåva. Eller när man hittar noter från en viss dirigents korta period och det står svärord i dem istället för musiktermer. Säger jag saker som NSSS, Per Gahrton och Daim, då vet jag att många ler. Om någon ur ”mitt” gamla gäng läser detta och ser orden kycklingmousse och mellangrogg, då vet jag också att det frustas på rätt rejält.

Ovanstående lilla exposé kan ju uppfattas som helt meningslös, som ren gallimatias och oförskämt



Kören sjunger inte bara på Nationens egna sittningar och arrangemang. Här ett uppträdande tillsammans med delar av Seniorkören, hösten 2016 i Baptistkyrkan i Uppsala.

intern, men min poäng har nog ingen missat. Det finns som sagt sammanhang som skapar gemenskap lång tid efter att man lämnat dem och att sjunga i kör är ett alldeles särdeles förträffligt sätt att få uppleva detta. Dessutom finns det fler vinster, att må psykiskt bra exempelvis. Och här kommer även vetenskapen in och belägger! Folk blir både gladare och piggare av körsång, dopamin frigörs och oxytocinet, välbefinnandehormonet som gör oss mer sociala och nyfikna på att knyta nya kontakter, flödar. Jag tror inte att det finns något dåligt med att sjunga i kör och man kan inte ens skylla på

dålig sångröst, för det finns körer för tondöva också.

Oavsett hur bra man mår av att sjunga i kör, oavsett knasiga upplevelser, den goda känslan av att tillhöra ett sammanhang, glädjen att få vädra stämbanden en gång i veckan, sjunga på gasquer, ordna konserter och fester, så finns det något mer som blir så tydligt när funderingarna till sist letat sig ut ur minnenas labyrint och istället blivit till eftertanke. Det som kommer ut och som stannar kvar, det som känns dyrbart och heligt är vänskap!



Under måndagskvällarna fylls festsalen av ljva toner när kören repeterar.

Det finns en handfull personer som jag vet att jag kan ringa till om jag behöver. Jag kan ringa om livet trasas sönder, men jag kan också ringa för att jag vill ses och dricka vin och dela sjuka interna minnen. Flera av de här vännerna har jag ingen kontakt med varje vecka, eller varje månad, men jag vet ändå, att behöver jag, då finns de. Det vi har gemensamt är att vi har sjungit i den bästa av nationskörerna, utan den hade vi aldrig mötts.

Genom kören har vi gemensamma minnen och delar erfarenheter som knyter oss samman, även om det var väldigt längesedan måndagskvällarna var våra. Vi vet hur det luktar i Tornrummet, hur iskallt rödvin smakar och hur mosig man känner sig efter att ha lussat i svinottan på luciamorgonen. Nu vet de flesta av oss också något om hur det är att bli förälder, gifta sig, separera, ta avsked av föräldrar som dör, ha jobb som dränerar, fira 40- och 50-årsdagar, själva livet som levs.

Det är inget unikt med den gemenskap eller det goda sammanhang som det oftast är att sjunga i kör; allt det fina kan man hitta

på så många olika sätt, var och en blir salig på sin fason. Själv blir jag mjuk i hjärtat när jag tänker på allt gott som kören har fört med sig i mitt liv. Vi behöver de goda sammanhängen, vi behöver gemenskaper som genererar genuin vänskap, vi behöver känna att vi är betydelsefulla och en kugge i hjulet.

Ett sista minne svävar förbi. Det är majmiddag, nationshuset är tomt och tyst, sittningen är iväg och kastar kottar och kören har fått lov att ha sin egen sittning i festsalen. Det är varmt, fönstren står öppna. Utanför flirtar den skira grönskan från träden i universitetsparken och solen som spelar mellan grenarna letar sig in över borden och våra koncentrerade ansikten. Ackompanjerade av fåglarnas kvitter sjunger vi en av de vackraste vårsångerna av alla, ”O hur härligt majsol ler”. Och vi ler, mot varandra, det är bara vi, tillsammans, som en enda kropp, som en enda röst fastän många och det låter rysligt vackert. Tiden liksom hejdar sig ett ögonblick, håller andan, vill inte att förtrollningen ska brytas. När sången är slut blir det tyst, ett kort, kort ögonblick av samförstånd, gemenskap och vänskap.

Tankar i diket

– en reflektion över glädjen i musiken

av David Lundevall och Niklas Clarkson

Mycket kan sägas och berättas om Hornboskapens snart 175-åriga roll vid nationen, men den som söker ett svar på vad som hållit ihop ”världens äldsta studentorkester” under alla år finner framför allt en sak – kärleken till musiken. Om denna skriver tidigare musikanförarna David Lundevall och Niklas Clarkson.

Musiken är nationsglädjens förenande kitt. Med en så fulländad inledande mening känns det nästan onödigt att fortsätta att fylla denna lilla hälsning med en massa dravel i stil med att studentlivet är den lyckligaste perioden i livet, att man träffar vänner för livet, spelar krocket i soluppgången och nästintill svävar fram genom ungdomens lyckliga dar. Det har otaliga gånger redan beskrivits av andra, långt mer lämpade personer. Allt det där känns så självklart och fint att man inte bör söka avbilda det, i värsta fall solka ner denna minnesbild, i ett något för hastigt nedtecknat försök till betraktelse.

Vad vi menar med att musiken är nationsglädjens förenande kitt förklaras, kanske varken enklast eller

bäst, men åtminstone något underhållande, genom en metafor. Om det vackra nationshuset – fyllt med baler, organisatorisk pricksäkerhet och fulländad personal – är slutresultatet av den hyllade arkitektens vision, är musiken det spackel, silverputs, siden och färg som får allt det där vackra att bli just så vackert som vi tänker oss att det är. En bal utan marsch, sång och dålig pop skulle bli en slätstruken tillställning. En nation utan kör, orkester och bordsvisor skulle bli, ja vad tusan skulle det bli?

Undertecknande studenter (vi är fortfarande studenter och 23 år i hjärtat) har haft förmånen att på nära håll uppleva och tillverka nationernas kitt. Genom föreningslivet på nationen har vi fått tillfälle



1 maj innebär kottkrig vid Polacksbacken. Efter striden förenas de forna fienderna i en dans till tonerna av "H:B".

att träffa människor med olika politisk, sexuell, akademisk och inte minst musikalisk bakgrund. På senare tid har vår nation även berikats med människor inte bara från Södermanland och Närke, utan från hela världen. Till vår förening har det strömmat duktiga musiker från bland annat USA, Kina, Australien och Italien – och kanske framför allt från Tyskland. Mustigt. Och när vi tillsammans sitter där med våra instrument så talar vi alla samma språk och rör oss i samma riktning. Där ingår vi alla i en gemenskap, vi är alla från samma nation och vi gör det som en förening gör bäst: förenar.

Just den här våren är kanske musikens betydelse för nationalslivet särskilt påtagligt. Varje år sjunger

vi in våren och Hornboskapan välkomnar den med att spela Vårens melodier och Sörmlänningarnas favoriter. I år har vi dessutom möjligheten att få avnjuta ännu en, förhoppningsvis magisk, uppsättning av På Madagaskar. Att ett storspex från 1870 fortfarande sätts upp är ett tydligt exempel på musikens oerhörda kraft, vilken aldrig blir gammal och trött. Kanske, högst oerhört eventuellt, är det också ett sätt för nationen att visa att den enda sanna lärdomsstaden även har det bästa spexet.

Vi som nedtecknat dessa, närmast religiösa, funderingar kring vad musiken ger har båda berikats av nationsglädjens förenande kitt, förmodligen mer än vad vi förstår. Förhoppningsvis har den musik



Hornboskapen, givna vid alla högtider, baler och mottagningar. Här vid recensionsmottagningen bösten 2014.

som vi varit en liten del av även berikat andras. Till exempel de sju damer med trätänder i Karksi-Nuia (en liten grå by i Estland), som i morgonens dis hade bänkat sig bredvid den rysksponsrade bensinmackens brummande pumpar för att avnjuta Hornboskapens välljudande dagen-efter-toner. Den glädje som musiken förmedlade den dagen 2013 kommer alla som var med för alltid att komma ihåg. Den glädjen är äkta. Det är samma glädje som suddar ut ålderskillnader när redan utexaminerade studenter i åldersspannet 25–103 återkommer till nationen för att under några timmar tillsammans skapa glädje. Under de

timmarna är ingen gammal eller ung utan ingår bara i det sammanhang som existerar tack vare glädjens kitt.

Vi kommer för alltid att vara djupt tacksamma för vad den bästa av nationer har erbjudit just oss, var den har fört oss i världen, och vi är stolta över att ha fått vara med i att ge tillbaka. Att med hjälp av musik och sång bidra, skapa glädje och föra traditioner vidare är kanske det bästa sättet att vara en del av någonting större. Att på riktigt få vara en del av den sanna nationsglädjen.

Tack Södermanlands-Nerikes nation. Tack Hornboskapen.
Onödigt bra.

Ett gäng udda fåglar

– en kärleksförklaring till nationens teaterförening

av Helena Hansson

Teatern är kanske den av nationens stora föreningar som syns minst för den vanlige nationsmedlemmen. Ibland sätts föreställningar upp, men en stor del av tiden ägnas åt improvisationsövningar, ofta i nationens festsal under tider då den inte används till större festligheter. Det är tillfällen att vara sig själv – eller något helt annat. Om dessa kvällar och kärleken till teaterkonsten och föreningen skriver tidigare teaterdirektören Helena Hansson.

När jag tänker på min studietid i Uppsala är det alltid Snerikes teaterförening som är den första bild som dyker upp. Det är ankaret som alla mina år i Uppsala kretsade kring. Det beständiga när allt annat bestod i val och kval. Oavsett vilken kurs man pluggade, eller inte pluggade, just den terminen; oavsett om man bodde inneboende i en källare i Gamla Uppsala, i stor korridor i Flogsta eller äntligen hade fått egen lägenhet på Rackarberget; oavsett civilstatus eller minnesbilder av gården; oavsett om man just spikat tentan eller strax innan blivit påkörd av en taxi – på torsdagar var det alltid givet att bege sig till den trygga punkten i det rosa slottet: Torsdagsimprona. Att ha av-

slappningsövningar på parketten i festsalen, som är marinerad av århundraden av fester och seder. Att få våga ta plats för en stund. Att illustrera könsmaktsordningen med charader. Att vara en mask i ett äpple i ett träd utanför Staven. Alla dessa främlingar med olika tillhörigheter, referensramar, åldrar och inren, som kommer nära varandra. Att kasta sig ut i det okända och veta att man bara får värme tillbaka. Att få spela ut hela känsloregistret inom en timme. Ett bättre alternativ till Flogstavrålet helt enkelt.

Sen ner till puben. Snacka smått och drömma stort. Planera för att sätta upp Shakespeare, Beckett eller egenskrivna alster. Ragga

sponsorer och sy rekvisita. Släpa gradängar mellan nationerna och bygga scen i festsalen. Betala med kladdkaka för att hyra ljus och backa på en parkerad bil. Idealmarkoner. Mormor gråter. Älskaren. Att fira. Premiären, våren, hösten, den numera 21-åriga föreningens alla jubileum. Storkok soppa, mängder rödvin, fantasifulla tematklädslar, internationalen, luftens hjältar, gosa magen. En borttapad vante spökar i mörkret kring Norreda varje höst. Nya styrelser gör bokslut varje vår. En spiral av

traditioner, minnen och vänskap snurrar för evigt.

Teaterföreningen. Ett gäng udda fåglar som flyger i v-formad flock. Eller kanske egentligen bara ett gäng skator och fiskmåsar som skrånar och letar själsliga brödsulor tillsammans. Högtflygande konstnärliga planer blandas med behovet av att helt enkelt vara, eller inte vara, för en stund. Teaterföreningen. Med stort T. Och med stort hjärta.



Nationens festsal har ofta varit platsen för teaterföreningens "Torsdagsimpron". Här med artikelförfattaren Helena Hansson längst till höger i bild.

Hoa, Hoa, Hoa, Hej!

– något om att finna balans i tillvaron som student

av *Lennart Jansson*

Nationens idrottsförening, IF Trikadien, har under sina mer än 50 år varit framgångsrik i att ”balansera de uppbyggande och de nedbrytande krafterna”. Lennart ”Gösen” Jansson, en av föreningens stora profiler, har grävt i bildarkiven och ger här en tillbakablick över sina aktiva år i ”Tricken”.

All verksamhet bör ha ett eller flera mål. Ett av IF Trikadiens mål har från starten 1962 varit: ”... att stärka medlemmarnas fysiska och psykiska välbefinnande genom en perfekt avvägd kombi-

nation mellan uppbyggande och nedbrytande krafter...”.

Att såsom Jesuiterorden hävda att ”ändamålet helgar medlen” (vilket följande lär vara en faktoid) har dock

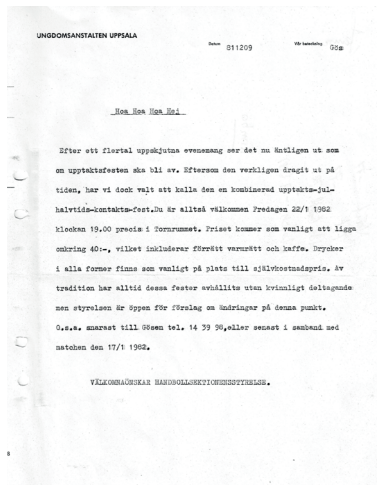
FORTSÄTTER PÅ NÄSTA UPPSLAG >>



Jan Rådfeldt, storskytt värvad från LIF Lindesberg och känd för en mycket hög träffprocent, samt Timmy Lake, linjespringare fostrad i IF Start i Örebro, med förkärlek för att spela "Cadillac" efter T-träffarna. Interiören är Arkadien, "ettan böger" och hörnrummet mot St. Larsgatan.



Rådfeldt & Blomén, "två käcka glada gossar," inför delar av damsektionen. Lägge märkte till handen över hjärtat (se senare kommentar).



Först till staket, alltså fem nubbar (vilket renderade ytterligare en utan kostnad) var denna kväll Eskil-tunasonen Jarmo Lainio (sedermera professor i finska språket). Brevpappret har inget samband med författarens bostadssituation, varken förr eller senare.



Föreningen på idrottsutbyte med Nylands Nation i Helsingfors. Till höger vår värdinna, Gunilla Donner, i vars hem i Donnerska palatset en sedvanlig sexa genomfördes. I mittan handbollssektionens ordförande, Lennart "Gösen" Jansson, som synes elegant klädd.

Medlemmar från Nylands Nation, vilken som bekant är en finlandssvensk sådan, besökte oss i samband med föreningens 20-årsjubel. De var dock inte helt nöjda med att presenteras och välkomnas som "våra finska vänner".



Alla sektioner på plats i Tornrummet för att "stärka psykiska välbefinnandet".

Den något äldre mannen, "Knatten", var inte recentior utan tränare för fotbollslaget.

Handen över hjärtat hade inget samband med framförandet av någon nationalhymn utan var en del i koreografin när kupletten "Tvä kåcka glada gossar" (av Östen Warnebring och Cornelis Vreeswijk) travesterades.



Företrädare för tre sektioner visar prov på HOA med betoning på Omdöme.

aldrig anammats av föreningen som i stället verkat under mottot HOA (Hänsyn-Omdöme-Ansvar). Ett motto som senare (?) övertogs av Nationalföreningen för trafik-säkerhetens främjande, NTF.

Redan i början av 1980-talet hade föreningen lyckats med både mål och medel. Detta ger förhoppningsvis dessa bilder med

tillhörande text belägg för, inte minst genom att betraktaren kan välja om det handlar om "uppbyggande" och/eller "nedbrytande" krafter.

Så hur var det med att finna balans i tillvaron som student? Jo tack, för egen del bara bra. Det blev examen.

Så minns vi vår historia

– om nationens nya roll i Delblancsällskapet

av Jana Rüegg

Medan Nationens Hornboskap har mer än 150 år av historia att falla tillbaka på och vissa av nationens traditioner går ännu längre tillbaka, så finns det engagemang som uppstått alldeles nyligen. Så som det så ofta har sagts – det gäller bara att någon tar tag i det. Ett exempel på nyvunnet engagemang är nationens medlemskap i det litterära sällskapet som samlar entusiaster till en våra mest kända hedersledamöter – författaren Sven Delblanc.

Sven Delblanc (1931–1992) har varit en av den svenska litteraturens viktigaste röster. Tyvärr har han, liksom många andra författare, börjat falla i glömska. Hedebysviten, Samuelsviten, Eremitkräftan och Prästkappan är några exempel på verk som lästs och älskats av många. Hedebysviten är för en sneriking särskilt intressant, då den är en spegling av Delblancs egen uppväxtort Vagnhärad. Han disputerade vid Uppsala universitet med en avhandling om Gustav III och var verksam som docent fram till början av 1970-talet då lönsamheten från Hedebysviten gjorde det möjligt för honom att ägna sig åt det skönlitterära skrivandet på heltid. 1976 installerades Sven Delblanc som hedersledamot, något vi

kunde höra Hans Franzén tala om, då han under sitt installationstal på majmiddagen 2016 nämnde installationen som ett av sina käraste minnen från nationen.

Under våren 2016 blev Södermanlands-Nerikes nation medlem i Delblancsällskapet. Förste kurator Johanna Ingvarsson stod i kontakt med medlemmar ur sällskapet och efter att ha genomgått en intresseundersökning stod det klart att undertecknad i egenkap av bibliotekarie emerita skulle representera nationen i sällskapets styrelse. Detta blev startskottet till det fördjupade samarbetet organisationerna emellan.

Vem var Sven Delblanc för nationen? Detta går det att läsa om

i Minnesbilder av Sven Delblanc III, utgiven av Delblancsällskapet 2012. Redaktören Lars Ahlbom har här samlat ett antal fantastiska minnesbilder av Delblanc och hans studentengagemang. Många för nationen kända namn förekommer i samlingen, inte minst Orvar Starbäck som beskriver ett flertal underhållande minnen. En del texter som Sven Delblanc själv skrev till olika utgåvor av Majhälsningen finns även de bevarade i samlingen. I dessa texter utträns ett stort mått av studentikos humor, som säkerligen roar lika mycket nu som då. För en sann sneriking finns självfallet många kända refe-

renser, såsom Uschiameja, Skomakaren Anderssonskans käring och Gyllenhielm. Minnesbilderna visar en person som bidragit till nationen genom sitt engagemang som ämbetsman och i Hornboskapen, samt hur olika livshändelser kom att prägla Delblancs författarskap. En kulturskatt för nationen och ett stycke samtidshistoria finns här bevarat. Tack vare litterära sällskap som dessa, får vi på nationen hjälp med att minnas vår egen historia.

Liksom vi på nationen önskar att nya generationer tar del av vår gemenskap är det också viktigt att nationen i sig tar del av sin egen



Sven Delblanc. Foto: Weine Lexius, bilden publicerad med tillstånd av Svenska Delblancsällskapet.



Delblancsällskapet vid årsmiddagen som hölls i Gustavianska salongen i mars 2017.

kulturhistoria. Nationen har sett många betydelsefulla personer komma och gå, och tyvärr börjar de bli allt för många för att rymmas i vår aktiva minnesbank. Därför är det viktigt att värna om litterära sällskap, som hjälper oss att minnas vår egen historia. De möjliggör umgänge över generationsgränserna och hjälper oss att fylla i de minnesluckor som tiden för med sig. Genom att ta del av glimtarna i Minnesbilder blir en sak särskilt tydlig: nationen, då som nu, präglas av engagemang, humor, högtidlighet och kamratskap. Som-

liga saker förändras aldrig. Nationens engagemang i sällskapet inleddes på ett strålande vis. Den 25 mars hölls sällskapets årsmöte i Stavenowska villan och en anslutande middag avnjöts i Gustavianska salongen. Dagen innehöll bland annat ett anförande av professor Johan Svedjedal och en visning av nationens äldre boksamling. Nationens förste kurator Theodor Söderberg fick till allas vår glädje ta emot en donation av sällskapets publikationer om Sven Delblanc (böckerna finns nu till utlåning i nationsbiblioteket). Kvällens middag inleddes förståndigt nog med en skål i festsalen för Carl Carlsson Gyllenhielm.

Detta är bara början på nationens engagemang i Delblancsällskapet. Vad framtiden har att erbjuda återstår att se, men nationens biblioteksnämnd kommer säkerligen att spela en viktig roll i att bevara minnet av viktiga författare med anknytning till nationen. Tills dess rekommenderas ett besök i nationens bibliotek, där många bortglömda skatter finns till utlåning. Inte minst från våra många hedersledamöter.

För mer information om Delblancsällskapet, besök gärna <http://www.delblancsallsskapet.se/>.

In memoriam: Birgit Wijkman

Sedan förra Majhälsningen utkom har budet om Birgit Wijkmans bortgång nått nationen. Vi vill med dessa rader hedra minnet av Birgit, som både under och efter sin tid som Fru Inspektor visade ett stort hjärta och intresse för nationen.

Birgit Wijkman, änka efter tidigare universitetsrådet, tillika inspektorn för Södermanlands-Nerikes nation, Gunnar Wijkman, har avlidit. Hon var född den 8 december 1917 i Hölö, Södermanland.

Många medlemmar minns med värme Birgit Wijkman från åren 1974-80, då hon som ”Fru inspektor” med liv och lust deltog i nationens olika aktiviteter och fester. Med stort mod åkte hon silverbricka ned för trappan i nationshuset efter varje damsupé, berättas det, och ryktet säger att hon än idag håller hastighetsrekordet. Även på senare år visade Birgit ett aktivt intresse för nationen och hon återvände ofta, till stor glädje för studenter och ämbets-

män. Som ett bevis på nationens uppskattning av Birgit kan nämnas att nationens orkester Hornboskåpen även efter hennes år som Fru Inspektor regelbundet uppvaktade Birgit med musik utanför fönstret i hemmet på Kyrkogårdsgatan, något Birgit uppskattade mycket. Hon ville gärna ha upplysningar om nyheter från verksamheten och ventilera gamla minnen.

Birgit Wijkman gick bort den 24 december, vid 99 års ålder.

Vill du uppmärksamma en avliden landsman, landsmaninna eller hedersledamot genom några minnesrader i Majhälsningen? Kontakta Förste kurator.

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes nation hösten 2016 och våren 2017

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Titel	Termin
Inspektor	Åqvist	Johan	Prof.	
Proinspektor	Ström	Per	Teol. dr.	
Skattmästare	Brandt	Thérèse		
Förste kurator	Söderberg	Theodor	Stud.	
Andre kurator	Falkman	Oscar	Stud.	HT16
Andre kurator	Olofsson	Jacob	Stud.	VT17
Tredje kurator	Perup	Tobias	Stud.	
Alumnförman	Fernberg	Eddie	Stud.	VT17
Antikvarie	Julin	Anton	Stud.	
Arkivarie	Lundqvist	Maja	Stud.	HT16
Arkivarie	Jeppsson	Amanda	Stud.	VT17
Barmästare	Sörinder Karlsson	Veronica	Stud.	
Barvärd	Lind	Hjalmar	Stud.	HT16
Barvärd	Renman	Anton	Stud.	HT16
Barvärd	Björk	Albin	Stud.	HT16
Barvärd	Gädin	Erik	Stud.	HT16
Barvärd	Tandre	Cornelia	Stud.	VT17
Barvärd	Jonsson Wold	Grim	Stud.	VT17
Barvärd	Hedström	Louis	Stud.	VT17
Barvärd	Tiger	Filip	Stud.	VT17
Bibliotekarie	Alm	Linnea	Stud.	
Datorförman	Forssell	Melker	Stud.	
Datorförman	Öman	Marcus	Stud.	
Ekonomiassistent	Nordlund	Charlotta	Stud.	
Evenemangsassistent	Eklund	Joakim	Stud.	HT16
Evenemangsassistent	Segelsjö	Rebecca	Stud.	HT16
Evenemangsassistent	Henriksson	Marielle	Stud.	VT17
Evenemangsassistent	Wattman	Annie	Stud.	VT17
Fanbärare 1	Jonsson Wold	Grim	Stud.	
Fanbärare 2	Janér	Gustav	Stud.	HT16
Fanbärare 2	Carlberg	Carl Johan	Stud.	VT17
HB:s anförare	Tranberg	Oscar	Stud.	
Helgfikavärd	Henriksén	Junia	Stud.	HT16
Helgfikavärd	Almeida Wahlund	Martin	Stud.	HT16

Helgfkavård	Folkesson	Ebba	Stud.	HT16
Helgfkavård	Wattman	Annie	Stud.	HT16
Helgfkavård	Furusten	Axel	Stud.	VT17
Helgfkavård	Keller	Emelie	Stud.	VT17
Helgfkavård	Söderström	Gustaf	Stud.	VT17
Helgfkavård	Liliedahl	Kristina	Stud.	VT17
Hovmästare	Hessel	Emma	Stud.	HT16
Hovmästare	Folkesson	Ebba	Stud.	VT17
Idrottsförman	Blomberg	Oscar	Stud.	HT16
Idrottsförman	Nilsson	Erik	Stud.	VT17
Intendent	Forsgren	Peter		
Internationell sekreterare	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	HT16
Internationell sekreterare	Ödman	Erik	Stud.	
Internationell sekreterare	Norrby	Samuel	Stud.	VT17
Klubbmästare	Kardell	Kristina	Stud.	HT16
Klubbmästare	Lovéus	Jonas	Stud.	HT16
Klubbmästare	Ahlstedt	Alexander	Stud.	VT17
Klubbmästare	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	VT17
Kuratorsassistent	Renman	Anton	Stud.	HT16
Kuratorsassistent	Sjögren	Petronella	Stud.	VT17
Kuratorsassistent	Almeida Wahlund	Martin	Stud.	VT17
Krönikör	Dungner	Karin	Stud.	HT16
Krönikör	Widstrand	Ellen	Stud.	VT17
Köksmästare	Lindblom	Erik	Stud.	HT16
Köksmästare (bitr.)	Holmberg	Hugo	Stud.	VT17
Kördirektör	Chirico	Angelica	Stud.	
Landskapets ordförande	Tove	Åkerrén	Pol. Mag.	
Marknadsföringsförman	Eriksson	Emanuel	Stud.	HT17
Marknadsföringsförman	Forsgren	Hanna	Stud.	VT17
Marknadsföringsassistent	Eriksson	Ulrika	Stud.	HT16
Marknadsföringsassistent	Larsson	Anna	Stud.	HT16
Marknadsföringsassistent	Alriksson	Karin	Stud.	
Marknadsföringsassistent	Fahlborg	Hannah	Stud.	
Marknadsföringsassistent	Lundblad	Johanna	Stud.	VT17
Marknadsföringsassistent	Wallnäs	Felicia	Stud.	VT17
Marskalk	Bergström	Martin	Stud.	
Marskalk	Westin	Ivar	Stud.	
Musikanföreläsare	Andersson	Karin	Stud.	
Nationsfotograf	Thelander	Lina	Stud.	HT16
Nationsfotograf	Widstrand	Måns	Stud.	VT17

Nationskaplan	Sundmark	Sigrid	Teol. kand.	
Nämndsekreterare	Fernberg	Eddie	Stud.	HT16
Nämndsekreterare	Thelander	Lina	Stud.	VT17
Programsekr.	Henriksén	Junia	Stud.	HT16
Programsekr.	Chrapkowska	Disa	Stud.	VT17
Programvärd	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	HT16
Programvärd	Ahlstedt	Alexander	Stud.	HT16
Programvärd	Hessel	Emma	Stud.	VT17
Programvärd	Segelsjö	Rebecca	Stud.	VT17
Recentiorsförman	Gådin	Valter	Stud.	HT16
Recentiorsförman	Norman	Agnes	Stud.	HT16
Recentiorsförman	Widebeck	Sara	Stud.	
Recentiorsförman	Janér	Valter	Stud.	VT17
Recentiorsförman	Heed	Ingrid	Stud.	VT17
Redaktör	Kronberg	Annika	Stud.	HT16
Redaktör	Julin	Anton	Stud.	
Redaktör	Schiöler	Alva	Stud.	VT17
Spexdirektör	Holmberg	Hugo	Stud.	
Spexdirektör	Lind	Hjalmar	Stud.	
Stipendiesekreterare	Borgcrantz	Anna	Stud.	
Sånganförare	Norman	Anna	Stud.	HT16
Sånganförare	Björk	Albin	Stud.	VT17
Teaterdirektör	Iranshahi	Mitra	Stud.	
Torsdagsvärd	Sorenson	Christian	Stud.	HT16
Torsdagsvärd	Wärenius	Fanny	Stud.	
Torsdagsvärd	Paal	Fredrik	Stud.	VT17
T-träffsvärd	Tiger	Filip	Stud.	HT16
T-träffsvärd	Paal	Fredrik	Stud.	HT16
T-träffsvärd	Eklund	Joakim	Stud.	VT17
T-träffsvärd	Gådin	Erik	Stud.	VT17
Webbredaktör	Olofsson	Jacob	Stud.	HT16
Webbredaktör	Larsson	Patrik	Stud.	HT17

Nämnder och utskott läsåret 2016–2017

Besvärutskottet

Ledamot 01	Åqvist	Johan	Prof.	
Ledamot 02	Ingelsson	Maria	Jur. kand.	HT 16
Ledamot 02	Tiberg	Jesper	Jur. kand.	VT 17
Ledamot 03	Lind	Gustaf	Jur. kand.	

Biblioteksnämnden

Andre kurator

Bibliotekarien

Arkivarien

Antikvarien

Ledamot 01	Almeida Wahlund	Martin	Stud.	
Ledamot 02	Byberg	Mikaela	Stud.	HT16
Ledamot 02	Lundin	Hanna	Stud.	VT17
Ledamot 03	Hasselquist Haglund	Anna	Stud.	
Ledamot 04	Jonsson Wold	Grim	Stud.	
Ledamot 05	Eka	Andreas	Stud.	
Ledamot 06	Gustafsson	Johanna	Stud.	
Ledamot 07	Rosengren Keijser	Klara	Stud.	
Ledamot 08	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	

Förvaltningsdirektion & Stiftelsens styrelse

Skattmästaren

Förste kurator

Andre kurator

Tredje kurator

Ordf.	Janson	Ingemar	
Ledamot	Jansson	Stefan	
Ledamot	Johnson	Peder	
Ledamot	Syrén-Juhlin	Emma	
Ledamot	Gustavsson	Jan	
Ledamot	Danielson	Magnus	

Stadgeutskottet

Ledamot 01	Chrapkowska	Disa	Stud.	
Ledamot 02	Julin	Anton	Stud.	
Ledamot 03	Ek	Sara	Stud.	HT 16

Ledamot 03	Borgcrantz	Anna	Stud.	VT17
------------	------------	------	-------	------

Nationsnämnden

Förste kurator

Andre kurator

Tredje kurator

Ledamot 01	Fors Lundberg	Julia	Stud.	
Ledamot 02	Kardell	Kristina	Stud.	
Ledamot 03	Olofsson	Jacob	Stud.	HT16
Ledamot 03	Alm	Linnea	Stud.	VT17
Ledamot 04	Andersson Engblom	Jolinn	Stud.	HT16
Ledamot 04	Borgcrantz	Anna	Stud.	VT17
Ledamot 05	Vakant			HT16
Ledamot 05	Eklund	Joakim	Stud.	VT17
Ledamot 06	Lovéus	Jonas	Stud.	
Ledamot 07	Nordlund	Charlotta	Stud.	
Ledamot 08	Byberg	Mikaela	Stud.	HT16
Ledamot 08	Renman	Anton	Stud.	VT17
Suppleant 01	Rosengren Keijser	Klara	Stud.	
Suppleant 02	Vakant			HT16
Suppleant 02	Hammarström	Tobias	Stud.	VT17

Stipendienämnden

Förste kurator

Stipendiesekreteraren

Ledamot 01	Julin	Anton	Stud.	
Ledamot 02	Gådin	Valter	Stud.	
Ledamot 03	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	
Ledamot 04	Vakant			HT16
Ledamot 04	Lind	Hjalmar	Stud.	VT17
Ledamot 05	Rosengren Keijser	Klara	Stud.	
Ledamot 06	Widstrand	Ellen	Stud.	
Ledamot 07	Eka	Andreas	Stud.	
Ledamot 08	Iranshahi	Mitra	Stud.	

Valutskottet

Förste kurator

Ledamot 01	Nordlund	Charlotta	Stud.	
Ledamot 02	Lind	Hjalmar	Stud.	
Ledamot 03	Bereza-Jarocinska	Anna	Stud.	HT16

Ledamot 03	Heed	Ingrid	Stud.	VT17
Ledamot 04	Hammarström	Tobias	Stud.	
Ledamot 05	Rosengren	Keijser Klara	Stud.	
Ledamot 06	Norman	Agnes	Stud.	
Ledamot 07	Nilsson	Joel	Stud.	HT16
Ledamot 07	Byttner	Jennifer	Stud.	VT17
Ledamot 08	Fernberg	Eddie	Stud.	HT16
Ledamot 08	Wattman	Annie	Stud.	VT17
Ledamot 09	Hedström	Louis	Stud.	
Ledamot 10	Almeida	WahlundMartin	Stud.	HT16
Ledamot 10	Ödmann	Erik	Stud.	VT17
Ledamot 11	Alm	Linnea	Stud.	
Ledamot 12	Iranshahi	Mitra	Stud.	HT16
Ledamot 12	Renman	Anton	Stud.	VT17

Revisorer

Nationsrevisor 1	Siwe	Frida
Nationsrevisor 2	Grape	Mikael
Bitr. revisor (1Q + stip.n.)	Ingvarsson	Johanna
Bitr. revisor (2Q)	Aldvén	Martina
Bitr. revisor (3Q)	Tilling	Jonas
Revisor (Skattm., FD)	Fors	Josefin
Revisor (Stiftelsen)	Fors	Josefin

Övriga nationsföreningar

Hornboskapens Vänner

Ordförande: Göran Carenbäck
Sekreterare: Fredrik Sandgren

Snerikekörens vänner

Ordförande: Therese Wandemo

Demiradus

Kontaktperson: Hugo Ingemarsson

Ludus

Ordförande: Farid Skoog Tagizade

Strängnäs Djäknar

Kamraterna från Örebro

Vännerna från Nyköping

Tälge tokar

Vännerna från v. Södermanland

Vi från stan

TEKF

Nationens lokalföreningar för en för tillfället tynande tillvaro. I detta nummer av Majbalsningen har vi därför valt att inte sätta ut kontaktuppgifter till dessa. Du som har upplysningar om dem eller är intresserad av dessa sällskap uppmanas kontakta Förste kurator.

